

[Dahlgaard.]

mener derfor ikke, det vil være muligt at vedtage dette Forslag ved denne Behandling. Men dersom det ærede Medlem vil drage Omsorg for, at der for Finansudvalget kommer til at foreligge de Oplysninger, som han mener begrundet hans Forslag, vil dette Forslag møde en velvillig Behandling fra min Side.

Korsgaard: Af Betænkningen (Tillæg B. Sp. 581) fremgaar det, at der har været et Samraad om den automatiske Forlængelse af Forsikringspolicer. Det Spørgsmaal, der her har været drøftet, er dette, at det er en ret almindelig Regel, at naar en Virksomhed tegner lovpligtig Forsikring, saa sker det paa den Maade, at den i første Omgang binder sig i 10 Aar og derfor faar en Rabat paa 10 pCt. Mod dette Forhold har jeg for saa vidt ikke noget særligt at indvende. Men saa er der den almindelige Bestemmelse i Policerne, at Policen fornyer sig selv automatisk for 5 Aar ad Gangen, saafremt den ikke er opsagt med et eller andet Varsel. Enhver vil forstaa, at de fleste Virksomhedsledere ikke hver Dag gaar og tænker paa, hvornaar den paagældende Police, som altsaa i første Omgang er tegnet for 10 Aar, løber ud, og saa vil det meget ofte gaa saaledes, at skønt den paagældende i og for sig mener, at Forsikringselskabet er lidt for dyrt eller ikke behageligt nok at arbejde sammen med, vil han pludselig opdage, at han ikke har opsagt sin Police i rette Tid, og saa er han bundet igen i 5 Aar. Jeg tror, der er en Mængde Virksomhedsledere, der har haft ubehagelige Erfaringer paa dette Omraade. Jeg ved i hvert Fald for mit eget Vedkommende, at jeg har haft Erfaringer, som ikke har været behagelige, om end de ikke drejede sig om min egen Virksomhed, men om en velgørende Institution, som jo ogsaa er pligtig at tegne lovpligtig Forsikring. Jeg tror, det rimeligste vilde være, at man ikke sagde noget til Bestemmelsen om de 10 Aar, men fik den Bestemmelse ind, at saafremt Policen ikke er opsagt fra en af Siderne, løber den automatisk i et Aar, idet det er selvfølgelig, at Virksomheder ikke kan være tjent med, at Forsikringerne løber ud, uden at de passer paa, og de derved maaske kommer i en Situation, som strider imod Loven.

Der har altsaa været Samraad med den højtærede Minister om Sagen, og jeg har Indtryk af, at Ministeren meget vel forstod, at disse almindelige Bestemmelser, som findes i Policerne, kan virke lidt uheldigt. Jeg havde ogsaa det Indtryk, at der

meget vel ad Lovgivningens Vej kan skabes Regler som af mig antydet, og jeg haaber, at den højtærede Minister, naar han faar Ordet, vil kunne give sin Tilslutning til det rimelige i, at der kommer saadanne bestemte Regler.

Ministeren for Sundhedsvæsen (Rubow): Jeg vil gerne takke det ærede Finansudvalg for den velvillige Behandling, det har underkastet de af Ministeriet stillede Ændringsforslag.

Dernæst vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Willesen, at Ministeriet overhovedet har behandlet den forebyggende Børneforsorg med størst mulig Velvillie. Det var endogsaa saaledes, at under Nedskæringen i 1927, da saa at sige alle Poster paa § 15 blev skaaret ned, undgik den forebyggende Børneforsorg enhver Nedskæring, og jeg finder, at det alene af den Grund vilde være urimeligt nu at skride til en endog meget betydelig Forhøjelse. Jeg har, som det ærede Medlem udtalte, forhandlet med Repræsentanter for den forebyggende Børneforsorg, og vi skiltes i fuld Enighed om den Ordning, at de enkelte Institutioner kunde sende Meddelelse og Besked til Ministeriet, hvis de var i Forlegenhed med Hensyn til deres Asyl og Børnehjem, eller hvad det nu kunde være, og Ministeriet skulde undersøge hvert enkelt Tilfælde omhyggeligt og eventuelt give en Forøgelse af Tilskuddet. Men generelt at forøge Tilskuddet for dem alle, ogsaa for dem, der ikke trænger til det, finder vi vilde være ganske urimeligt.

Det ærede Medlem Hr. Willesen stiller i øvrigt et lille Ændringsforslag vedrørende Haandværkssvendenes Sygekasse, idet han ønsker slettet et Tilskud paa 2 000 Kr. Jeg maa sige, at jeg har lidt vanskeligt ved at forstaa det ærede Medlems Stilling til Sygekasserne. Da vi gennemførte Sygekassernes Nedskæring i 1927, kunde det ærede Medlem ikke stemme for en Nedskæring paa 30 pCt. for alle Sygekasserne, men for denne enkelte Sygekasse, der af særlige Grunde faar et Tilskud udenfor de almindelige Regler, ønsker det ærede Medlem hele Tilskuddet slettet. Hvorfor det ærede Medlem forholder sig saa barsk overfor denne Sygekasse, medens han ikke kunde gaa med til de almindelige Sygekassers Nedskæring med 30 pCt., det gaar langt over min Forstand. Jeg tillader mig altsaa at fraraade disse to Ændringsforslag.

Saa var det ærede Medlem Hr. Dahlgaard igen inde paa en Omtale af den Patient, der har ligget paa Skive Sygehus. Jeg tror, jeg ved tidligere Lejlighed har